

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/48/2016
Identifikačné číslo spisu:	1014202012
Dátum vydania rozhodnutia:	21.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1014202012.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Okresná prokuratúra Bratislava IV, Saratovská 1/A, Bratislava, proti odporkyni: Mestská časť Bratislava - Devínska Nová Ves, Novoveská 17/A, Bratislava, o návrhu na zrušenie uznesenia Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves č. 128/12/2013 zo dňa 18. decembra 2013 a uznesenia Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves č. 16/3/2014 zo dňa 4. marca 2014, o odvolaní Ing. Y. F. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k.6S 264/2014-49 zo dňa 22. apríla 2016, konajúc o návrhu Ing. Y. F. zo dňa 12. marca 2017 na vydanie opravného uznesenia, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky o p r a v u j e uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/48/2016 zo dňa 7. februára 2017 v časti odôvodnenia tak, že bod 15 odôvodnenia správne znie:

15. Podľa novej procesnej úpravy, Správneho súdneho poriadku, účinnnej od 01.07.2016 by síce bola Ing. Y. F. ako hlavná kontrolórka oprávnená na podanie žaloby podľa § 337 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z., avšak v prejednávanej veci postupoval súd podľa predchádzajúcej procesnej úpravy, keďže odvolanie bolo podané ešte pred nadobudnutím účinnosti Správneho súdneho poriadku, naviac aj podľa § 341 zákona č. 162/2015 Z.z. bolo predmetné podanie Ing. F. podané zrejme oneskorene.

Vo zvyšnej časti návrh Ing. Y. F. na vydanie opravného uznesenia z a m i e t a .

Odôvodnenie

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 4Sžo/48/2016 zo dňa 07.02.2017 odmietol odvolanie Ing. Y. F. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 264/2014-49 zo dňa 22.04.2016 a zároveň jej ani žiadnym z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Ing. Y. F. písomným podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 14.03.2017 žiadala o vydanie opravného uznesenia, a to s poukazom na § 164 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), pretože mala za to, že v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/48/2016 zo dňa 07.02.2017 sú zrejme nesprávnosti.

3. V dôvodoch návrhu na vydanie opravného uznesenia Ing. Y. F. poukázala na dva rozdielne rozsudky Najvyššieho súdu SR týkajúce sa § 18a zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“). V tejto súvislosti sa Ing. Y. F. obrátila na predsedu Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky, Predsedníčku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ministerku spravodlivosti Slovenskej republiky, ako aj na Generálneho prokurátora Slovenskej republiky s podnetom na podanie mimoriadneho dovolania.

4. Ing. F. vo svojom návrhu na vydanie opravy uznesenia ďalej uvádza: „Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/153/2010 zo dňa 08.02.2010 je neskoršie vydaný právny predpis, ktorý je v rozpore s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžo/91/2010 zo dňa 31.08.2010, ktorý je prvotný/skoršie vydaný právny predpis, vydaný rozhodnutím NS SR“.

5. Ing. Y. F. poukázala ďalej aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. PL. ÚS 30/2015-55 zo dňa 11.05.2016, ako aj na čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého rozhodnutie ústavného súdu vydané podľa odsekov 1, 2 a 5 sa vyhlasuje spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov. Právoplatné rozhodnutie ústavného súdu je všeobecne záväzné.

6. V návrhu je ďalej uvedená. „Záverom si dovoľm poukázať na vyjadrenie predsedníčky NS SR, ktorá na tlačovej besede dňa 01.03.2017 uviedla: „..., keď sme mali rozdielne rozhodnutia, ktoré sa týkali inšpekcií, tak tam som musela zvolať kolégium, a som si považovala za svoju povinnosť zvolať kolégium, pretože nemôžeme strpieť na Najvyššom súde, aby sme mali nejednotné rozhodovanie. Je to vecou predsedu kolégia , pretože v tomto a v tomto prípade sa rozhodovalo inak“. V kontexte tohto vyjadrenia Ing. Y. F. namietala, prečo predsedníčka Najvyššieho súdu SR nezvolala v predmetnej veci kolégium.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky by mal podľa Ing. Y. F. postupovať v zmysle čl. 144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Uviedla, že rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave boli poškodené jej ústavné práva občana Slovenskej republiky a osoby priamo dotknutej a poškodenej rozhodnutím Krajského súdu Bratislava, ale aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čo je v právnom štáte nepripustné. Z uvedeného dôvodu žiadala o opravu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/48/2016 zo dňa 07.02.2017, pre zrejme nesprávnosti posúdenia danej veci.

8. Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

9. Podľa § 164 O.s.p. súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

10. Na podklade návrhu Ing. Y. F. na vydanie opravného uznesenia, ako aj z vlastnej činnosti najvyššieho súdu bolo zistené, že v uznesení sp.zn. 4Sžo/48/2016 zo dňa 07.02.2017, konkrétne v časti odôvodnenia, bod 15, došlo k zrejmej nesprávnosti v písaní, ktorú odvolací súd týmto opravuje v rozsahu ako je uvedené vo výroku uznesenia. Vo zvyšnej časti návrh Ing. Y. F. na vydanie opravného uznesenia súd zamietol, keďže v uznesení zo dňa 7. februára 2017 sa nevyskytujú chyby v písaní a iné zrejme nesprávnosti, ktoré by bolo možné odstrániť postupom podľa § 164 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Argumentácia Ing. F. na vydanie opravy uznesenia zo dňa 7. februára 2017 sa týka aj dvoch rozsudkov Najvyššieho súdu SR (bod 4.), ktoré sú senátu známe, avšak v konaní o oprave nemohlo dôjsť k rozhodovaniu o merite veci a teda de facto i k prípadnému odstráneniu nejednotnosti v rozhodovaní Najvyššieho súdu SR. Rovnako uvedené podanie nie je možné kvalifikovať podľa § 164 O.s.p. ako úspešný návrh na opravu uznesenia, keďže Ing. F. nepožaduje opravu chyby v písaní a počítaní, prípadne odstránenie zrejmej nesprávnosti, ale domáha sa rozhodnutia v merite veci a preto súd podanie Ing. F. posúdil podľa obsahu (§ 55 ods. 3 Správneho súdneho poriadku) ako nový

návrh na začatie konania (žaloba podaná zrejme podľa § 337 a nasl. Správneho súdneho poriadku) a na podklade uvedeného súd podanie zo dňa 12. marca 2017 doručené na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 14. marca 2017 predloží po vydaní uznesenia o oprave, ako nový návrh elektronickej podateľni, keďže vec vedená na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 4Sžo/48/2016 je už právoplatne skončená.

11. Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V tomto prípade začalo odvolacie konanie pred 1. júlom 2016, najvyšší súd preto procesne postupoval podľa ustanovení O.s.p. i pri vydaní opravného uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.